

Растущенъ Растушителенъ пр. утѣшительный, развѣвающій печаль, грусть: Г. Богоровъ ни съвѣтова да пишемъ „растущю” намѣсто утѣшително. З. 271. Сладки-ть и растушителни пѣсни на итицыѣ изображаваха единъ земній рай. Х. I, 84.

Растущъ и. съ. Растушавамъ Растушвамъ ил. дл. (чеш. *tusiti*) развлеку,—каю; облегчу,—аю: Да си какѣри (тѣгове) разтущи. Д. 15, 45. 54. Той са затварише въ най-отстраненытѣ мѣста на дома си, дѣто растушаше сърцето си (*là il soulageait son cœur*) въ стена-нія и сълзы. Т. 376. Подъ тиа зелены дръвеса близо до быстро-то езера А. Хумболдтъ растушаваше старость-тѣ си. Л. Д. 1873 р. 131.—са, развлекусь, утѣшусь,—аюсь: Ные—искамы и да си поразвеселимъ и да ся позабавимъ и растушимъ съ нѣкой разговоръ или съ нѣкою игрѣ. ib. 188. Нѣ това азъ направихъ само... по причината на братовчедатъ ми за да си растуши малко отъ скърбь-та, що бѣше мн. причинило неговото отсѫтствіе. Х. I, 130. Той за него бѣше сега добъръ, защо-то съ него са растушаваше. Зк. 63. Сега е време да са растушите отъ сичкытѣ си страданія (*de vous délasser de toutes vos peines*). Т. 134.

Растушаване с. с.: Пситакъ-ть беше тѣмъ една леснина на расту-шаваніе нѣ само на параліта, нѣ много пѣти и гаго работеха. Р. А. 167.

Расть с. м., съ чл. **Растьть**, ростъ, величина: Този видъ пушки, джиги повече отъ человѣшки расть. Л. Д. 1876 р. 149. Царевица-та туга на расть (бой) достыга до 9 аршина. ib. 1871 р. 111. (ср. рѣстъ).

Расть с. м., съ чл. **Растьть**, кустъ, мн. ч. **Растови Рѣст(и)е**, соб. **Рѣстъ**: Народъ-ть ся кланялъ на идолы-ть по връхове-ть планин-ски, и отъ всичко почесто въ гѣсты-ть растовы. Л. 142. Той видъ въ растьето четири каика. Тб. 108. Растьети, които се зеленѣеха между скалитѣ. ib. 109. Отъ тоя расть (*an diesem Busch*) късане тренда-филъ. Ри. 88. Дивитъ растье (*die wilden Gesträuche*). ib. 89. ср. храстъ.

Растькъ с. м. ростокъ. З. 204.

Растьнѣй ил. съ. **Растьнявамъ** ил. дл. разстелю,—илаю тон-кимъ слоемъ, утончу,—аю, разлагаю: Маститы юстія толкова блесно-щѣтъ ся протурить, колкото повече ся растьнятъ и размыкътъ отъ жълчкъ-тѣ. Л. Д. 1874 р. 57. Слободны-ты кисельны и останки за въкусваніе ся растьняватъ и разрѣдѣватъ, та ся распрысватъ. ib. р. 75. Единъ изверъ желѣзо, прѣчистено отъ желѣзни рудѣ ако ся растьни на иглы, чини 75 гр. ib. 169.

Растѣ ил. дл. росту: Водѣ-та, течѣ пакъ водѣ, Трѣвѣ-та, растѣ пакъ трѣва. Д. 54, 11—12. Трекя (нарѣчница) величъ нека раститъ дете, Да сѣ сторитъ юнакъ за жененіе. Растло дете и ми є порастло, Раст-ло дете дур' сѣ стори юнакъ, Сѣ сторило юнакъ за жененіе. М. 17.